

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

10. března 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Přímé platby – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Článek 24 – Mladý zemědělec, kterému byly poprvé přiznány platební nároky – Článek 30 odst. 6 – Nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014 – Článek 28 odst. 2 – Přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy“

Ve věci C-365/19,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Schwerin (správní soud ve Schwerin, Německo) ze dne 16. dubna 2019, došlým Soudnímu dvoru dne 8. května 2019, v řízení

FD

proti

Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení L. Bay Larsen (zpravodaj), předseda senátu, M. Safjan a N. Jääskinen, soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za FD R. Krügerem, Rechtsanwalt,
- za německou vládu D. Klebsem a J. Möllerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi B. Hofstötterem a A. Saukou, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 30 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 608, a oprava Úř. věst. 2016, L 130, s. 6), a čl. 28 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení č. 1307/2013 a kterým se mění příloha X uvedeného nařízení (Úř. věst. 2014, L 181, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi FD a Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg (úřad pro zemědělství a životní prostředí středního Meklenburska) (dále jen „Úřad“) ve věci žádosti o přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy v návaznosti na první přiznání nároků na základní platbu.

Unijní právo

Nařízení č. 1307/2013

- 3 Bod 24 odůvodnění nařízení č. 1307/2013 uvádí:

„Zkušenosti s používáním režimu jednotné platby ukazují, že některé z jeho hlavních prvků by měly být zachovány, včetně stanovení vnitrostátních stropů, aby bylo zaručeno, že celková úroveň podpory nepřesáhne současná rozpočtová omezení. Členské státy by rovněž měly dále spravovat vnitrostátní rezervu nebo by měly mít možnost zřizovat regionální rezervy. Tyto vnitrostátní nebo regionální rezervy by měly být prioritně využívány k usnadnění účasti mladých zemědělců a zemědělců zahajujících zemědělskou činnost v režimu a jejich užívání by mělo být povoleno za účelem zohlednění určitých jiných specifických situací. Pravidla týkající se převodu a využívání platebních nároků by měla být zachována.“

- 4 Článek 24 nařízení, nadepsaný „První přiznání platebních nároků“, v odstavci 1 stanoví:

„Platební nároky se přiznají zemědělcům, kteří mají nárok na získání přímých plateb v souladu s článkem 9 tohoto nařízení[...].“

- 5 Článek 30 nařízení, nadepsaný „Zřízení a využívání vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv“, zní následovně:

„1. Každý členský stát zřídí vnitrostátní rezervu. Za tímto účelem přistoupí členské státy v prvním roce uplatňování režimu základní platby k lineárnímu procentnímu snížení stropu režimu základní platby na vnitrostátní úrovni.

[...]

3. Snížení podle odstavců 1 a 2 nesmí přesáhnout 3 %, pokud není vyšší procento vyžadováno k pokrytí potřeb souvisejících s přiznáváním platebních nároků na rok 2015 podle odstavce 6 nebo odst. 7 písm. a) a b), nebo, pokud jde o členské státy uplatňující článek 36, pro první rok uplatňování režimu základní platby.

4. Členské státy přiznají platební nároky ze svých vnitrostátních nebo regionálních rezerv v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.

[...]

6. Členské státy použijí své vnitrostátní nebo regionální rezervy k přiznání platebních nároků prioritně mladým zemědělcům a zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost.
7. Členské státy mohou použít své vnitrostátní nebo regionální rezervy k tomu, aby:
- a) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby nedocházelo k opouštění půdy, a to i v oblastech, na něž se vztahují restrukturalizační programy nebo programy rozvoje v souvislosti s určitou formou veřejné intervence;
 - b) přiznaly platební nároky zemědělcům, aby jim kompenzovaly zvláštní nevýhody;
 - c) přiznaly platební nároky zemědělcům, kterým nebylo umožněno přiznání platebních nároků podle této kapitoly v důsledku vyšší moci nebo mimořádných okolností;
 - d) přiznaly v případech, kdy uplatňují čl. 21 odst. 3 tohoto nařízení, platební nároky zemědělcům, jejichž počet způsobilých hektarů, které byly ohlášeny v roce 2015 v souladu s čl. 72 odst. 1 prvním pododstavcem písm. a) nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 1306/2013 [ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 549)] a které mají k dispozici ke dni stanovenému členským státem, jež nesmí být pozdější než den stanovený v uvedeném členském státě pro změnu žádosti o podporu, je vyšší než počet vlastněných nebo pronajatých platebních nároků stanovených v souladu s nařízením [...] č. 1782/2003 a s nařízením [...] č. 73/2009, které mají k dispozici ke konečnému dni pro podání žádosti, jež má být stanoven podle čl. 78 písm. b) prvního pododstavce nařízení [...] č. 1306/2013;
 - e) trvale lineárně zvýšily hodnotu všech platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni, jestliže příslušné vnitrostátní nebo regionální rezervy překročí 0,5 % ročního vnitrostátního nebo regionálního stropu pro režim základní platby a pokud zůstane k dispozici dostatečná částka pro přiznání nároků podle odstavce [6], podle písmene a) a b) tohoto odstavce a podle odstavce 9 tohoto článku;
 - f) pokryly roční potřeby plateb, které mají být přiznány podle čl. 51 odst. 2 a čl. 65 odst. 1, 2 a 3 tohoto nařízení.

Pro účely tohoto odstavce členské státy určí priority, pokud jde o jednotlivé způsoby využití, které jsou zde uvedeny.

[...]

11. Pro účely tohoto článku se rozumí:

- a) „mladými zemědělci“ zemědělci, kteří splňují podmínky stanovené v čl. 50 odst. 2 a případně podmínky uvedené v čl. 50 odst. 3 a 11;

[...]“

6 Článek 31 odst. 1 nařízení stanoví:

„Vnitrostátní rezerva nebo regionální rezervy se doplňují částkami vyplývajícími z:

[...]

g) pokud to členské státy považují za nezbytné, lineárního snížení hodnoty platebních nároků v režimu základní platby na vnitrostátní nebo regionální úrovni u případů uvedených v čl. 30 odst. 6 tohoto nařízení;

[...]

7 Článek 35 odst. 1 nařízení uvádí:

„Za účelem zajištění právní jistoty a vyjasnění zvláštních situací, jež mohou při uplatňování režimu základní platby nastat, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 70, pokud jde o:

[...]

c) pravidla pro stanovení a výpočet hodnoty a počtu platebních nároků získaných z vnitrostátní rezervy nebo regionálních rezerv;

[...]

8 Článek 50 odst. 2 nařízení stanoví:

„Pro účely této kapitoly se ‚mladými zemědělci‘ rozumějí fyzické osoby,

a) které poprvé zřizují zemědělský podnik jako jeho vedoucí nebo které již takový podnik zřídily v průběhu pěti let před prvním předložením žádosti v režimu základní platby nebo v režimu jednotné platby na plochu podle čl. 72 odst. 1 nařízení [...] č. 1306/2013, a

b) kterým v roce, kdy je předložena žádost uvedená v písmenu a), není více než 40 let.“

Nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014

9 Body 29 a 32 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 uvádějí:

„(29) Článek 30 nařízení [...] č. 1307/2013 stanoví povinné a nepovinné případy [případy povinného a nepovinného] přiznání platebních nároků z vnitrostátní nebo regionální rezervy. Je vhodné stanovit pravidla pro výpočet počtu [množství] a hodnoty platebních nároků, jež se tímto způsobem přiznávají, a stanovit, aby priority uvedené v čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení nebyly negativně ovlivněny rozhodnutími, která mohou členské státy přijmout podle čl. 30 odst. 7 a 10 nařízení [...] č. 1307/2013. Podobně by použití čl. 30 odst. 6 nařízení [...] č. 1307/2013 mělo být v souladu s čl. 24 odst. 6 a 7 uvedeného nařízení a s pravidly pro obtížné situace v tomto nařízení. [...]

[...]

(32) Ustanovení čl. 24 odst. 3 až 7 nařízení [...] č. 1307/2013 poskytuje členským státům několik možností pro omezení počtu [množství] platebních nároků, jež mají být zemědělcům přiznány. Někteří zemědělci mohou tedy mít vysoký podíl způsobilých hektarů, které nejsou zahrnuty do platebních nároků, což může vést k obtížné situaci, neboť některé režimy podpory připojené k režimu základní platby, zejména platba na zemědělské postupy příznivé pro klima a životní prostředí, jsou založeny na způsobilých hektarech, které jsou ohlášeny pro účely aktivace platebních nároků. Proto by mělo být upřesněno, že členské státy mají možnost přiznat platební nároky z vnitrostátní nebo regionální rezervy, pokud je zemědělec výrazně postižen omezeními stanovenými v čl. 24 odst. 3 až 7 nařízení [...] č. 1307/2013. Jelikož na některé oblasti se

nevztahují ekologické povinnosti nebo jsou ke splnění těchto povinností potřebné pouze omezené náklady, členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že tyto oblasti nebudou při určování obtížných situací zahrnuty [zohledněny].“

- 10 Článek 28 uvedeného nařízení, nadepsaný „Stanovení platebních nároků z vnitrostátní nebo regionální rezervy podle čl. 30 odst. 6 nařízení [...] č. 1307/2013“, ve svých odstavcích 1 a 2 stanoví:

„1. Pro účely čl. 30 odst. 6 nařízení [...] č. 1307/2013 v případech, kdy mladý zemědělec nebo zemědělec zahajující zemědělskou činnost žádá o platební nároky z vnitrostátní nebo regionální rezervy a zároveň není držitelem žádného (vlastněného ani pronajatého) platebního nároku, obdrží počet platebních nároků odpovídající počtu (vlastněných nebo pronajatých) způsobilých hektarů, jichž je držitelem k poslednímu datu pro podání žádosti o přiznání nebo zvýšení hodnoty platebních nároků stanovenému Komisí na základě čl. 78 písm. b) nařízení [...] č. 1306/2013.

2. V případech, kdy mladý zemědělec nebo zemědělec zahajující zemědělskou činnost žádá o platební nároky z vnitrostátní nebo regionální rezervy a zároveň již je držitelem (vlastněných nebo pronajatých) platebních nároků, obdrží počet platebních nároků odpovídající počtu (vlastněných nebo pronajatých) způsobilých hektarů, jichž je držitelem k poslednímu datu pro podání žádosti uvedenému v odstavci 1 a k nimž nederží (vlastněné ani pronajaté) platební nároky.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 11 FD je „mladý zemědělec“ ve smyslu čl. 30 odst. 11 písm. a) nařízení č. 1307/2013 ve spojení s jeho čl. 50 odst. 2. Na její žádost jí Úřad na základě článku 24 uvedeného nařízení přiznal pro rok podání žádosti 2015 a s ohledem na hektary, na které lze poskytnout podporu, kterými v okamžiku podání své žádosti disponovala, 32,17 platebních nároků pocházejících z regionálního stropu.
- 12 Dne 12. května 2016 požádala, jakožto mladý zemědělec, z titulu roku podání žádosti 2016 o přiznání 30,32 platebních nároků z důvodu, že její zemědělský podnik disponoval již plochou 62,777 hektaru. Úřad tuto žádost rozhodnutím ze dne 26. ledna 2017 zamítl.
- 13 Rozhodnutím ze dne 24. listopadu 2017 Úřad zamítl stížnost, kterou FD proti rozhodnutí ze dne 26. ledna 2017 podala. Úřad měl za to, že jí nové platební nároky na základě čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 navzdory postavení mladého zemědělce přiznat nemůže, jelikož jí pro rok podání žádosti 2015 již byly přiznány platební nároky na základě článku 24 nařízení (EU) č. 1307/2013.
- 14 Dne 22. prosince 2017 podala FD k předkládajícímu soudu, Verwaltungsgericht Schwerin (správní soud ve Schwerin, Německo), žalobu na neplatnost rozhodnutí Úřadu ze dne 26. ledna a 24. listopadu 2017. Považuje se za oprávněnou domáhat se vyplacení 30,32 platebních nároků na základě čl. 30 odst. 4 a 6 nařízení č. 1307/2013 nebo každopádně na základě čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené působnosti č. 639/2014. Podle FD totiž unijní normotvůrce nestanovil, že by přiznání platebních nároků podle článku 24 nařízení č. 1307/2013 vylučovalo, aby se jejich příjemce mohl dovolávat nároků podle čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014.
- 15 Před předkládajícím soudem Úřad tvrdí, že žaloba FD musí být zamítnuta z důvodu, že tato chybně rozlišuje mezi vnitrostátní rezervou a regionálním stropem, z něhož získala platební nároky z titulu roku podání žádosti 2015. Z vnitrostátní právní úpravy provádějící režim přímé podpory totiž plyne, že vnitrostátní rezerva i regionální strop jsou součástí vnitrostátního stropu pro režim základní platby podle článku 22 nařízení č. 1307/2013.

- 16 Podle Úřadu tak má článek 30 nařízení č. 1307/2013 zemědělcům, kteří poté, co začali provozovat svůj podnik v průběhu roku 2015 a nesplnili v daném roce podmínky stanovené v článku 24 nařízení, nicméně umožnit, aby jim byly platební nároky přiznány. Dané ustanovení naopak nemá usnadnit účast zemědělců, kteří již obdrželi platební nároky z regionálního stropu, neboť těm již byly platební nároky poprvé přiznány z titulu článku 24 uvedeného nařízení.
- 17 Úřad mimoto tvrdí, že z bodu 29 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 vyplývá, že jeho čl. 28 odst. 2 nezakládá jakýkoliv platební nárok, ale omezuje se na stanovení způsobu výpočtu množství a hodnoty platebních nároků, které mají být povinně a nepovinně přiznány z vnitrostátní rezervy. Článek 35 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1307/2013, který opravňuje Evropskou komisi přijímat akty v přenesené pravomoci, jí ostatně neumožňuje stanovit základ pro platební nárok z titulu uvedeného nařízení.
- 18 Předkládající soud vyjadřuje pochybnosti o tom, zda může být čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 vykládán v tom smyslu, že zakládá sám o sobě právní nárok na přiznání platebních nároků ve prospěch mladých zemědělců. Zabývá se rovněž slčitelností uznání práva mladého zemědělce na přiznání platebních nároků na základě čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení s povinností zajistit rovné zacházení se zemědělci, uvedenou v čl. 30 odst. 4 uvedeného nařízení.
- 19 Za těchto podmínek se Verwaltungsgericht Schwerin (správní soud ve Schwerin) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Zakládá čl. 30 odst. 6 nařízení [...] č. 1307/2013 – popřípadě ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci [...] č. 639/2014 – právo mladého zemědělce na přiznání platebních nároků za rok podání žádosti 2016 i tehdy, pokud mu již předtím byly na základě článku 24 nařízení [...] č. 1307/2013 z vnitrostátního stropu pro rok [podání žádosti] 2015 bezplatně přiznány platební nároky odpovídající plochám, jimiž jeho podnik tehdy disponoval?“

K předběžné otázce

- 20 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013, případně ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014, musí být vykládán v tom smyslu, že mladý zemědělec ve smyslu čl. 30 odst. 11 písm. a) nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 50 odst. 2 tohoto nařízení, jemuž již byly poprvé přiznány platební nároky z titulu článku 24 uvedeného nařízení na všechny způsobilé hektary, které ohlásil při podání žádosti, má následně nárok na přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy a odpovídajících dalším způsobilým hektarům, které nyní drží a ve vztahu k nimž nedisponuje žádnými platebními nároky.
- 21 Úvodem je třeba připomenout, že v rámci režimu základní platby upravuje podmínky prvního přiznání platebních nároků zemědělcům, kteří mají právo na poskytnutí přímých plateb, obecně článek 24 nařízení č. 1307/2013.
- 22 Kromě toho čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1307/2013 zavádí povinnost členských států vytvořit vnitrostátní rezervu tak, že uplatní lineární procentní snížení stropu režimu základní platby na vnitrostátní úrovni. Podle čl. 30 odst. 4 uvedeného nařízení přiznají členské státy ze svých vnitrostátních rezerv platební nároky v souladu s objektivními kritérii a takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a aby se zabránilo narušení trhu a hospodářské soutěže.
- 23 Článek 30 odst. 6 tohoto nařízení stanoví, že „členské státy použijí své vnitrostátní [...] rezervy k přiznání platebních nároků prioritně mladým zemědělcům a zemědělcům zahajujícím zemědělskou činnost“. Článek 30 odst. 7 uvedeného nařízení stanoví řadu podpurných použití, pro která členské státy „mohou“ svou vnitrostátní rezervu použít.

- 24 Dále je třeba uvést, že i když čl. 30 odst. 11 písm. a) nařízení č. 1307/2013 definuje mladého zemědělce jako „zemědělce, který splňuje podmínky stanovené v čl. 50 odst. 2 a případně podmínky uvedené v čl. 50 odst. 3 a 11“ tohoto nařízení, jiná ustanovení tohoto článku 50, než která jsou uvedena v čl. 30 odst. 11 písm. a), se v projednávaném případě nepoužijí.
- 25 Věc v původním řízení se totiž týká dodatečných nároků na základní platbu pocházejících z vnitrostátních nebo regionálních rezerv, jejichž přiznání se řídí čl. 30 odst. 6 nařízení (ES) č. 1307/2013.
- 26 Pochybnosti předkládajícího soudu pramení zejména ze skutečnosti, že čl. 24 odst. 1 uvedeného nařízení, podle kterého se „platební nároky [...] přiznají zemědělcům“, uvádí základ práva na přiznání platebních nároků jasněji než čl. 30 odst. 6 tohoto nařízení.
- 27 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro výklad ustanovení unijního práva třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Baumgartner, C-513/17, EU:C:2018:772, bod 23 a citovaná judikatura).
- 28 Pokud jde zaprvé o znění čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013, je třeba uvést, že použití přítomného oznamovacího času v některých jazykových verzích tohoto ustanovení hovoří pro výklad, podle kterého jsou členské státy povinny použít své vnitrostátní nebo regionální rezervy k přiznání platebních nároků mladým zemědělcům a zemědělcům, kteří začínají vykonávat zemědělskou činnost. Taková povinnost členských států s sebou proto nese existenci práva dotyčných zemědělců.
- 29 Kromě toho je třeba poznamenat, že použití výrazu „prioritně“ v čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 odkazuje na vztah mezi odstavci 6 a 7 tohoto článku 30. Pouze v případě, že ve vnitrostátní nebo regionální rezervě zůstane dostatek prostředků po jejich prioritním přiznání mladým zemědělcům podle uvedeného čl. 30 odst. 6, je tak „mohou“ členské státy použít k podpurným účelům uvedeným v jeho odstavci 7.
- 30 Z jeho znění tudíž vyplývá, že čl. 30 odst. 6 tohoto nařízení stanoví pro členské státy závazný rámec pro prioritní přiznávání platebních nároků mladým zemědělcům z vnitrostátních nebo regionálních rezerv.
- 31 Co se týče zadruhé kontextu tohoto ustanovení, je třeba zohlednit relevantní ustanovení nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014, které doplňuje rámec zakotvený nařízením, pokud jde mimo jiné o režim základní platby. Toto nařízení bylo Komisí přijato zejména na základě čl. 35 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1307/2013, který tento orgán zmocňuje k přijetí aktů v přenesené pravomoci upravujících pravidla pro stanovení a výpočet hodnoty a množství platebních nároků získaných z vnitrostátních nebo regionálních rezerv.
- 32 Bod 29 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 připomíná, že článek 30 nařízení č. 1307/2013 stanoví případy povinného a nepovinného přiznání platebních nároků z vnitrostátní nebo regionální rezervy. Daný bod odůvodnění rovněž uvádí, že je vhodné, aby nařízení v přenesené pravomoci stanovilo pravidla pro výpočet množství a hodnoty platebních nároků, které mají být tímto způsobem přiznány, s upřesněním, že priority uvedené v čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 nesmí být negativně ovlivněny rozhodnutími, která mohou členské státy přijmout podle odstavců 7 a 10 téhož článku.
- 33 V tomto ohledu čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 stanoví, že pokud, tak jako v projednávaném případě, mladý zemědělec znovu žádá o platební nároky z vnitrostátní nebo regionální rezervy a zároveň již nějaké platební nároky získal, „obdrží počet [množství] platebních nároků odpovídající počtu [...] způsobilých hektarů, jichž je držitelem [...] a k nimž [...] [nezískal žádné] platební nároky“.

- 34 Z toho plyne, že pokud mladý zemědělec již získal platební nároky, je dotýčný členský stát povinen mu přiznat podle čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 dodatečné platební nároky v souladu s metodou popsanou v čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014.
- 35 Posledně uvedené ustanovení však samo o sobě nezakládá nárok na platbu z vnitrostátní rezervy, jelikož jediným cílem článku 28 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 je provést pravidla týkající se stanovení a výpočtu množství platebních nároků získaných z vnitrostátních nebo regionálních rezerv podle čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013.
- 36 Je třeba rovněž uvést, že první přiznání platebních nároků na základě článku 24 nařízení č. 1307/2013 nevyklučuje přiznání takových nároků z vnitrostátní rezervy na základě čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení.
- 37 Jedinou podmínkou stanovenou v čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 pro prioritní přiznání platebních nároků je totiž podmínka být mladým zemědělcem nebo zemědělcem, který začíná vykonávat zemědělskou činnost.
- 38 V tomto ohledu je v bodě 32 odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 připomenuto, že „čl. 24 odst. 3 až 7 nařízení [...] č. 1307/2013 poskytuje členským státům několik možností pro omezení počtu platebních nároků, jež mají být zemědělcům přiznány“. Vyloučení dodatečných platebních nároků vyplývajících z vnitrostátní rezervy v návaznosti na první přiznání přitom mezi tato omezení nepatří.
- 39 Z toho plyne, že z nařízení č. 1307/2013 ani z nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 nevyplývá, že by unijní normotvůrce měl v úmyslu vyloučit přiznání platebních nároků z vnitrostátní rezervy na základě čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 po prvním přiznání takových nároků podle článku 24 tohoto nařízení.
- 40 Článek 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 musí být tudíž vykládán v tom smyslu, že mladý zemědělec, jemuž již byly přiznány platební nároky vztahující se ke způsobilým hektarům, které vlastní, a který podá žádost o přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy, má právo na přiznání dodatečných nároků na základní platbu odpovídajících „počtu [...] způsobilých hektarů, jichž je držitelem [...] a k nimž [...] [nezískal žádné] platební nároky“.
- 41 Takový výklad je zatřetí v souladu s cílem unijního normotvůrce uvedeným v bodě 24 odůvodnění nařízení č. 1307/2013, podle kterého by „vnitrostátní nebo regionální rezervy [...] měly být prioritně využívány k usnadnění účasti mladých zemědělců a zemědělců zahajujících zemědělskou činnost v režimu a jejich užívání by mělo být povoleno za účelem zohlednění určitých jiných specifických situací“.
- 42 Začtvrté je třeba připomenout, že pro roky podání žádosti následující po prvním roce provádění režimu základní platby podléhá přiznání platebních nároků z vnitrostátní rezervy podmínce dostupnosti finančních prostředků ve vnitrostátní rezervě. Článek 31 odst. 1 písm. g) nařízení č. 1307/2013 totiž ponechává možnost financování vnitrostátní rezervy za účelem pokrytí případů uvedených v čl. 30 odst. 6 uvedeného nařízení na posouzení členských států.
- 43 Nejsou-li prostředky ve vnitrostátní rezervě dostatečné pro uspokojení všech nároků mladých tuzemských zemědělců, musí být přidělovány tak, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci způsobilými k získání nároků podle čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 a aby nedocházelo k jakémukoli narušení trhu a hospodářské soutěže v souladu s čl. 30 odst. 4 uvedeného nařízení.

- 44 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že na položenou otázku je třeba odpovědět tak, že čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci č. 639/2014 musí být vykládán v tom smyslu, že mladý zemědělec ve smyslu čl. 30 odst. 11 písm. a) nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 50 odst. 2 tohoto nařízení, jemuž již byly poprvé přiznány platební nároky z titulu článku 24 uvedeného nařízení na všechny způsobilé hektary, které ohlásil při podání žádosti, má následně nárok na přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy odpovídajících dalším způsobilým hektarům, které nyní drží a ve vztahu k nimž nedisponuje žádnými platebními nároky. Tento nárok je podmíněn dostatečností finančních prostředků ve vnitrostátních nebo regionálních rezervách. Při jejich nedostatku musí být zajištěno rovné zacházení se zemědělci způsobilými k získání nároků podle čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 a nesmí docházet k jakémukoli narušení trhu a hospodářské soutěže.

K nákladům řízení

- 45 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

Článek 30 odst. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009, ve spojení s čl. 28 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 639/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení č. 1307/2013 a kterým se mění příloha X uvedeného nařízení, musí být vykládán v tom smyslu, že mladý zemědělec ve smyslu čl. 30 odst. 11 písm. a) nařízení č. 1307/2013 ve spojení s čl. 50 odst. 2 tohoto nařízení, jemuž již byly poprvé přiznány platební nároky z titulu článku 24 uvedeného nařízení na všechny způsobilé hektary, které ohlásil při podání žádosti, má následně nárok na přiznání dodatečných platebních nároků pocházejících z vnitrostátní rezervy odpovídajících dalším způsobilým hektarům, které nyní drží a ve vztahu k nimž nedisponuje žádnými platebními nároky. Tento nárok je podmíněn dostatečností finančních prostředků ve vnitrostátních nebo regionálních rezervách. Při jejich nedostatku musí být zajištěno rovné zacházení se zemědělci způsobilými k získání nároků podle čl. 30 odst. 6 nařízení č. 1307/2013 a nesmí docházet k jakémukoli narušení trhu a hospodářské soutěže.

Podpisy